

Spørgsmål 4:

Kan de udlånes til andet end folkekirkelige formål?

Svar:

Folkekirken har i vid forstand forpligtelser af verdslig art, som kan medføre arbejder, der ikke tåler opsættelse. Bliver der i et udviklingsområde uventet behov for kirkegårdsjord, vil det ofte være den eneste praktiske mulighed at finansiere kirkegårdsudvidelsen gennem stiftsmiddellån.

Der er i nogle tilfælde bevilget valgmenigheder lån af stiftsmidlerne til delvis dækning af større istandsættelsesudgifter vedrørende valgmenighedskirker. I øvrigt er stiftsmidlernes lånemasse forbeholdt de kirker og præsteembeder, der deltager i stiftets økonomiske fællesskab.

Spørgsmål 5:

Kan det bekræftes, at rentesatsen kun er 4 pct., og hvad er i så fald forklaringen herpå?

Svar:

Kirkernes og præsteembedernes kapitaler under stiftsmidlerne forrentes med 4 pct. p.a., hvilket skyldes, at kapitalerne for størstedelens vedkommende oprindelig bestod af tiendebankobligationer, som blev forrentet med 4 pct. Efterhånden som obligationerne blev udtrukket til indfrielse, blev den frigjorte kapital anvendt til udlån til kirker og præsteembeder, der i enkelte år havde ekstraordinære udgifter, som ikke kunne dækkes af kapitalens renteaftast. Låntagerne skulle betale samme lånerente, som var gældende for obligationsmassen. Da behovet for lån af stiftsmidlerne som anført er stærkt stigende som følge af prisudviklingen, nærmer man sig den situation, hvor samtlige kapitaler under stiftsmidlerne er udlånt til dækning af udgifter ved istandsættelsesarbejder m. v. Samtlige deltagere i det økonomiske fællesskab vil således have fordel af den nuværende lave rente – hvad enten der er tale om renteudbetaling eller renteopkrævning – navnlig da alle stort set har samme mulighed for at finansiere uventede udgiftskrævende opgaver ved optagelse af stiftsmiddellån.

Ministeriet er bekendt med, at udvalget vedrørende folkekirkens økonomi under sine drøftelser har overvejet konsekvenserne – administrativt som økonomisk – af at forhøje eller sænke den for stiftsmidlerne gældende rentesats. Det er herunder blevet fremhævet, at den fremførte kritik, der især vedrører forrentningen af gravstedskapitaler set i forhold til kapitalernes udgiftsdækkende funktioner, kan imødegås ved at engangsvederlag for erhvervelse og vedligeholdelse af gravsteder – uanset forrentningen på 4 pct. – fastsættes lavere end tilsvarende vederlag, der erlægges til de kommunale begravelsesvæsener.

TOVE LINDBO LARSEN

/ N. Holm

Til finansudvalget